

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ບົດທີ ໑໒

ເຈັດສະໄໝຂອງເນບູກາດເນັດຊາ: ພາບຖັກທ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ເປີດເຜີຍລັດທິນອກຮົດ, ລະບົບສັນຕະປາປາ, ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ

Jeff Pippenger

2023-12-21

ສັນຍາລັກຂອງເນບູກາດເນັດຊາໃນບົດທີສິ້ນນຳພຣະຈັນຍາງຍັງ. "ເຈັດກາລະ" ຂອງທ່ານ ໄດ້ເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງຊ່ວຍເຫຼືອລາທຽມລັດທິນອກສາສະໜາ (the daily), ແລະລັດທິສັນຕະປາປາ (the transgression of desolation), ໄດ້ຢຽບຍຳສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງເວົ້າຢູ່
ແລະຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າຢູ່ວ່າ,
"ນິມິດຊົງກ່ຽວກັບເຄື່ອງບູຊາເຜົາປະຈຳວັນ ແລະການລະເມີດອັນນຳຄວາມຮ້າງເປົ້ານັ້ນ
ຈະດຳເນີນຢູ່ອີກດົນປານໃດ, ຈົນທັງສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງທັບຖືກຢຽບຍຳລົງພາຍໃຕ້ຕົນ?" ດານເຢຣີ
8:13

ການຢຽບຍຳລົງຂອງ "ທັງສະຖານບໍລິສຸດ ແລະ ພົນໂຍທາ," ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ທີສິບສາມ ເປັນຕົວແທນຂອງ
"ເຈັດເທືອ" ຊຶ່ງເປັນຄວາມພິເສດສອງຄັ້ງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊ່ວງສຸດທ້າຍ; ແລະ "ເຈັດເທືອ"
ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ກໍເປັນຕົວແທນຂອງ "ເຈັດເທືອ" ຊຶ່ງເປັນຄວາມພິເສດສອງຄັ້ງຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ທັງສອງຖືກນຳສະເໜີໃນທາງຄຳພະຍາກອນວ່າເປັນເສັ້ນດຽວກັນ.

ແລະ ເຮົາຈະຂຶ້ນສາຍວັດຂອງຊາມາເຣຍເຫນືອເຢຣຸຊາເລັມ, ແລະລູກດັງຂອງວົງວານອາຮັບ; ແລະ
ເຮົາຈະເຊັດເຢຣຸຊາເລັມດັງທີ່ຄົນໜຶ່ງເຊັດຖ້ວຍ, ເຊັດມັນແລ້ວກໍຄວ້າມັນລົງ. 2 ກະສັດ 21:13.

ດານເຢຣີ 8 ແລະ ຂໍ້ທີ 13 ກຳລັງກ່າວເຖິງເສັ້ນທາງທີ່ສອງແຫ່ງພຣະພິເສດຂອງພຣະເຈົ້າ
ດັງທີ່ຖືກນຳມາເໜືອອານາຈັກພາກໃຕ້ຄື ຢູດາ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ. "ເຈັດເທືອ"
ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນຕົວແທນຂອງເສັ້ນທາງແຫ່ງພຣະພິເສດສອງຄັ້ງຂອງພຣະເຈົ້າ
ດັງທີ່ຖືກນຳມາເໜືອອານາຈັກພາກເໜືອ ອິດສະຣາເອນ ໂດຍເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. "ເຈັດເທືອ"
ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນຕົວແທນຂອງໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ
ທີ່ລັດທິນອກສາສະໜາໄດ້ຢຽບຍຳສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນ ຕາມດ້ວຍໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ
ທີ່ລັດທິສັນຕະປາປາໄດ້ຢຽບຍຳສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນ.

ລະບົບສັນຕະປາປານິຍົມ

ກໍແມ່ນພຽງແຕ່ລັດທິຄົນນອກສາສະໜາທີ່ຖືກປົກຄຸມໄວ້ດ້ວຍການປະກາດຕົນວ່າເປັນຄຣິດສະຕຽນ.

ເປັນເໝືອນ "ລັດທິຄົນນອກສາສະໜາທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາ" ນັ້ນເອງ. ໃນຄຳທອລົກສາສະໜາ

ບໍ່ມີສິ່ງໃດເລີຍທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ ຫຼືຂອງຄຣິດສະຕຽນສາສະໜາ.

ໂລກໄດ້ຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງນັ້ນໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຍຸກມັດ, ແຕ່ນັບແຕ່ປີ 1798 ເປັນຕົ້ນມາ

ໂລກໄດ້ຫຼົງລົງໄປແລ້ວ. ອຳນາດສັນຕະປາປາມີຜົນໃຈດຽວກັນກັບລັດທິຄົນນອກສາສະໜາ. ສາສະໜານັ້ນ ແລະ
ພິທີກຳຂອງບັນດາສາສະໜາເຫຼົ່ານັ້ນ ກໍເໝືອນກັນທຸກປະການ. ຄຳພິພາກສາ "ເຈັດວາລະ"

ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ປະກອບດ້ວຍການທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຫົວໃຈຂອງສັດຮ້າຍ.

ຫົວໃຈຂອງສັດຮ້າຍທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບນັ້ນ ແມ່ນຫົວໃຈທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງສາສະໜາລັດທິຄົນນອກສາສະໜາ

ບໍ່ວ່າຈະເປັນລັດທິຄົນນອກສາສະໜາຢ່າງເປີດເຜີຍ ຫຼື

ລັດທິຄົນນອກສາສະໜາທີ່ຖືກປົກຄຸມໄວ້ໃນຮູບແບບຂອງຄຳທອລົກສາສະໜາ. ຊົດເຕີ້ໄວທໍ ລະບຸວ່າ

ມັງກອນໃນ Revelation ບົດ 12 ແມ່ນຊາຕານ, ແຕ່ໃນຄວາມໝາຍຮອງລົງມາ
ມັນແມ່ນໂຣມັນນອກສາສະໜາ.

“ດັງນັ້ນ ໃນຂັ້ນຕົ້ນ ມັງກອນເປັນຕົວແທນຂອງຊາຕານ, ແຕ່ໃນຄວາມໝາຍຮອງລົງມາ
ມັນເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຣມນອກຮົດ.” The Great Controversy, 439.

ສັດຮ້າຍທຶນບູກາດເນັດຊາໄດ້ເປັນຕົວແທນນັ້ນຕະຫຼອດ “ເຈັດວາລະ,”
ແມ່ນສັດຮ້າຍຂອງມັງກອນຢູ່ເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ,
ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນເປັນສັດຮ້າຍຂອງຄາທໍລິກອິກໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບວັນ. ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງວັນເຫຼົ່ານັ້ນ
ເນບູກາດເນັດຊາເປັນສັນຍາລັກຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາ ຊຶ່ງໃນທຸລະສິດແລ້ວກໍແມ່ນຜູ້ພະຍາກອນທຽມ.
ໃນທາງພະຍາກອນ ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ພະຍາກອນທຽມ
ຊຶ່ງເປັນອຳນາດສາມຊັ້ນທີ່ປະກອບຂຶ້ນເປັນບາບໂລນຜ່າຍວິນຍານ ແລະເປັນຜູ້ນຳໂລກໄປສູ່ອາລະມາເກດດອນ.
ເນບູກາດເນັດຊາເປັນຕົວແທນຂອງບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ, ແລະໃນການເຮັດດັງນັ້ນ ທ່ານຈົງຖືກໃຊ້ເປັນ
ສັນຍາລັກຂອງອຳນາດທັງສາມປະການທີ່ປະກອບຂຶ້ນເປັນບາບໂລນຜ່າຍວິນຍານໃນວາລະສຸດທ້າຍ.

ເພື່ອຈະຮັບຮູ້ສັນຍະລັກທຸກຖືກລະບຸນັ້ນ ສົ່ງສຳຄັນຄືຕ້ອງການດິທຶກຂອງເນບູກາດເນັດຊາໃນປີ 1798
ເສຍກ່ອນ ເມື່ອລາຊະອານາຈັກຂອງລາວໄດ້ຮັບການຟື້ນຄືນໃນຕອນສຳ້ຽງຂອງ “ເຈັດເວລາ.”
ພວກເຮົາຈະສະຖາປະນາຫຼັກໝາຍນີ້ໃນການເຮັດບົດທົດສອບ
ກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະເລີ່ມດຳເນີນໄປຕາມບົດນັ້ນຢ່າງເປັນລະບົບຫຼາຍຂຶ້ນ.

ໃນ “ເວລາແຫ່ງອວສານ” ໃນປີ 1798, ພຣະທຳດານເຮັດໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ,
ແລະເມື່ອນັ້ນພຣະທຳດານໄດ້ສຳເລັດຈຸດປະສົງຂອງມັນໃນການນຳສະເໜີໂຕເສຍສະຫວ່າງທິພົມທະວີຂຶ້ນ
ຊຶ່ງຈະທົດສອບ, ຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະກໍໃຫ້ເກີດຜູ້ມັດສະການສອງຈຳພວກ. ການເປີດຜະນຶກພຣະທຳດານເຮັດ
ເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນ
ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ເທິງຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນເວລານັ້ນ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, “ດານເຮັດເອີ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າເຖິດ; ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກປິດໄວ້ ແລະ
ປະທັບຕາໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ. ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະ ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວສະອາດ, ແລະ
ຖືກທົດສອບ; ແຕ່ຄົນອະທຳຈະປະພຶດຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ: ແລະ ບໍ່ມີຄົນອະທຳຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ;
ແຕ່ຄົນມີບັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ.” ດານເຮັດ 12:9, 10.

ຈຸດປະສົງຂອງເປັນຄຳພະຍາກອນຂອງການເປີດຜະນຶກໜັງສືທີ່ປະກອບດ້ວຍໜັງສືດານເຮັດ ແລະ
ໜັງສືພຣະນິມິດ ຄືເພື່ອທົດສອບຊົ່ວອາຍຸຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດທີ່ໜັງສືນັ້ນຖືກເປີດຜະນຶກ.
ໃນດານເຮັດບົດ 12 ມີຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເວລາຢູ່ສາມປະການທີ່ຖືກລະບຸໄວ້.
ປະການທຳອິດຄືໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ ທີ່ອຳນາດຂອງປະຊາຊົນບໍລິສຸດຈະຖືກກະຈັດກະຈາຍ.

ແຕ່ເຈົ້າ ໂອ ດານເຮັດ, ຈົ່ງປິດຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ແລະ ຜະນຶກໜັງສືນີ້ໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ;
ຫຼາຍຄົນຈະແລ່ນໄປແລ່ນມາ, ແລະ ຄວາມຮູ້ຈະທະວີຂຶ້ນ. ແລ້ວຂ້ານ້ອຍ, ດານເຮັດ, ໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງແມ, ຍັງມີອີກສອງຄົນຢືນຢູ່, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ພາກໜຶ່ງຂອງຕະຫຼົງແມ່ນ້ຳ, ແລະ
ອີກຄົນໜຶ່ງຢູ່ພາກໜຶ່ງຂອງຕະຫຼົງແມ່ນ້ຳ. ແລະ ຄົນໜຶ່ງໄດ້ເວົ້າແກ່ຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຜ້າບ່ານ,
ຜູ້ຢືນຢູ່ເໜືອນ້ຳແມ່ນ້ຳນັ້ນວ່າ, “ອີກດົນບານໃດຈຶ່ງຈະເຖິງທຸລະສິດຂອງການອັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້?” ແລະ
ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນຊາຍຜູ້ໜຶ່ງຜ້າບ່ານ, ຜູ້ຢືນຢູ່ເໜືອນ້ຳແມ່ນ້ຳນັ້ນ, ເມື່ອທ່ານຍົກມືຂ້າ ແລະ
ມືຊ້າຍຂອງທ່ານຂຶ້ນສູ່ຜ້າສະຫວັນ, ແລະ ປະຕິຍານໄດ້ຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດວ່າ
ມັນຈະເປັນເວລາໜຶ່ງ, ສອງເວລາ, ແລະ ເຄັງເວລາ; ແລະ
ເມື່ອທ່ານໄດ້ກະທຳສຳເລັດໃນການກະຈາຍອຳນາດຂອງປະຊາຊົນບໍລິສຸດໃຫ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍ,
ສົ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ຈະສຳເລັດລົງ. ດານເຮັດ 12:4–7.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອີກສອງໄລຍະໃນບົດທີສິບສອງ ຄື ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍເກົ້າສິບວັນ ແລະ ໜຶ່ງພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບຫ້າວັນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ໂອ ອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ບັນຍາຍຂອງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຢ່າງໃດ? ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, ດານເຮອນເອີ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າເຖີດ; ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຖືກປິດໄວ້ ແລະປະທັບຕາໄວ້ຈົນເຖີງເວລາອັນເປັນທີ່ສຸດ. ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວສະອາດ, ແລະຖືກທົດລອງ; ແຕ່ຄົນຊົ່ວຈະກະທຳຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໄປ: ແລະບໍ່ມີຄົນຊົ່ວຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຄົນມີບັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ. ແລະນັບຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນຈະຖືກຍົກອອກໄປ, ແລະສົ່ງອັນເປັນທີ່ໜ້າລັງກຽດຊົງກະທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ່າຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ, ຈະມີໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍເກົ້າສິບວັນ. ຜູ້ໃດທີ່ຄອຍຖ້າ ແລະມາເຖີງໜຶ່ງພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບຫ້າວັນນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນສຸກ. ດານເຮອນ 12:8-12.

ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນ ຄຳວ່າ "ເວລາແຫ່ງອະວະສານ" ໄດ້ຖືກກ່າວເຖີງສອງຄັ້ງ ແລະຖືກກຳນົດຄວາມໝາຍວ່າເປັນຈຸດເວລາທີ່ຖ້ອຍຄຳຂອງດານເຮອນຈະຖືກເປີດຜະນຶກ. ຖ້ອຍຄຳທີ່ເປັນເນື້ອຫາຂອງການຖືກເປີດຜະນຶກໃນ "ເວລາແຫ່ງອະວະສານ" ຄື ຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທັງສາມ ຄື ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບ (ໜຶ່ງວາລະ, ສອງວາລະ, ແລະເຄື່ອງວາລະ), ໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍເກົ້າສິບ, ແລະ ໜຶ່ງພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບຫ້າ. ສອງໃນສາມຊ່ວງເວລານີ້ຖືກກຳນົດວ່າເປັນ "ວັນ." ສອງໃນສາມຊ່ວງເວລານີ້ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798, ແລະຊ່ວງທີສາມໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນຕອນທ້າຍສຸດຂອງປີ 1843. ມັນຄືໃນຕອນທ້າຍສຸດຂອງປີ 1843 ນັ້ນເອງ, ເພາະວ່າຂໍ້ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າ, "ຜູ້ໃດທີ່ຄອຍຖ້າ ແລະມາເຖີງ..."

ຄຳວ່າ "cometh" ໝາຍວ່າ ແຕະຕ້ອງ. ແຕະຕ້ອງນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ຄອຍຖ້າ ແລະຍັງແຕະຕ້ອງວັນທຳອິດຂອງປີ 1844 ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນສຸກ. ເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າໃນອະນາຄົດພົມມະຈາລີສິບຄົນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນການຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນປະຫວັດຂອງພວກ Millerite, ແລະການຜິດຫວັງນັ້ນໄດ້ມາເຖີງໃນວັນສຸດທ້າຍແທ້ໆຂອງປີ 1843, ແລະວັນສຸດທ້າຍແທ້ໆຂອງປີ 1843 ກໍ່ແຕະຕ້ອງວັນທຳອິດແທ້ໆຂອງປີ 1844. ພຣະພອນແຫ່ງການຄອຍຖ້າໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນການຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ.

ຍັງມີເນື້ອຫາອີກຫຼາຍປະການໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ທີ່ຈະຕ້ອງກ່າວເຖີງ, ແຕ່ປະເດັນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາໃນທີ່ນີ້ຄື ບົດບາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຮອນ. ຈຸດປະສົງຂອງພຣະທຳດານເຮອນ, ຊຶ່ງດານເຮອນເປັນຕົວແທນໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ, ແມ່ນເພື່ອກໍ່ໃຫ້ເກີດຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນເມື່ອພຣະທຳນັ້ນຖືກເປີດຜະນຶກ. ດານເຮອນໄດ້ຮັບຄຳບອກໃຫ້ໄປຕາມວິຖີຂອງຕົນຈົນກວ່າຈະເຖີງເວລາສຸດທ້າຍ ເມື່ອພຣະທຳນັ້ນຈະຖືກເປີດຜະນຶກ. ບົດສະຫຼຸບຂອງບົດນັ້ນເປັນໜັກເຖີງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອເວລາສຸດທ້າຍມາເຖີງ.

ແຕ່ທ່ານຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງທ່ານຈົນກວ່າອະວະສານຈະມາເຖີງ; ເພາະວ່າທ່ານຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ, ແລະຈະຍືນຢູ່ໃນສ່ວນມ່ວນລະດົກຂອງທ່ານໃນວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງບັນດາວັນ. ດານເຮອນ 12:13.

ພຣະທຳດານເຮອນຈະຕ້ອງຍືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນໃນທ້າຍແຫ່ງວັນເວລາພະຍາກອນຂອງດານເຮອນ.

"ເມື່ອພຣະເຈົ້າປະທານພາລະກົດພິເສດໃຫ້ແກ່ມະນຸດຄົນໜຶ່ງເຮັດ, ຜູ້ນັ້ນຄວນຍືນຢູ່ໃນສ່ວນແລະຕຳແໜ່ງຂອງຕົນ ດັ່ງທີ່ດານເຮອນໄດ້ກະທຳ, ພ້ອມທີ່ຈະຕອບຮັບການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພ້ອມທີ່ຈະປະຕິບັດຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງໃຫ້ສຳເລັດ." Manuscript Releases, volume 6, 108.

ໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1798, ດານເຮໂນນໄດ້ຍືນຍົງໃນສ່ວນຂອງຕົນ, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ທັບສາມວ່າ "ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງບັນດາວັນເວລາ." ຈຸດສັນສຸດຂອງການຖືກເລະເທດ "ເຈັດກາລະ" ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ຊື່ບອກເຖິງປີ 1798, ເພາະວ່າມັນໄດ້ສັນສຸດລົງ "ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງບັນດາວັນເວລາ."

ແລະໃນຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າ ເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ຍົກຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ກັບຄືນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນລະເສີນອົງຜູ້ສ້າງສຸດ ແລະໄດ້ຍ້ອງຍໍແລະຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງຜູ້ສ້າງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດ ຜູ້ສ້າງການປົກຄອງຂອງພຣະອົງເປັນການປົກຄອງອັນເປັນນິດ ແລະລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະອົງດຳລົງຢູ່ຈາກຊົວອາຍຸຄົນໜຶ່ງໄປສູ່ອົກຊົວອາຍຸຄົນໜຶ່ງ ແລະບັນດາຊາວໂລກທັງໝົດຖືກນັບວ່າເປັນດັງບໍ່ມີອັນໃດເລີຍ ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳຕາມພຣະໄທຂອງພຣະອົງໃນກອງທັບແຫ່ງສະຫວັນ ແລະໃນທ່າມກາງບັນດາຊາວໂລກ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຫ້າມພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ ຫຼືກ່າວຕໍ່ພຣະອົງວ່າ ພຣະອົງກຳລັງກະທຳຫຍັງ? ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ສະຕີລຳປະຊັນຍະຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ກັບຄືນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະເພື່ອສະຫງ່າລາສີແຫ່ງລາຊະອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກຽດສັກແລະຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ກັບຄືນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະບັນດາທິບິກສາແລະຊນຸນາງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາໃນລາຊະອານາຈັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະພຣະສົຣີອັນປະເສດຍິງໄດ້ຖືກເພີ່ມໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ບັດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ເນບູກາດເນັດຊາ ຂໍສັນລະເສີນ ເຊດິຊ ແລະຖວາຍພຣະກຽດແດ່ກະສັດແຫ່ງສະຫວັນ ພຣະອົງຜູ້ສ້າງບັນດາພຣະກິດທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຈິງ ແລະວິທີທາງຂອງພຣະອົງເປັນຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ດຳເນີນໃນຄວາມຈອງຫອງ ພຣະອົງຊົງສາມາດທຳໃຫ້ຕຳລົງໄດ້. Daniel 4:34-37.

ສຳນວນ "ວັນສຸດທ້າຍ" ໝາຍເຖິງເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1798. ໃນເວລານັ້ນ ເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນອານາຈັກຂອງຕົນ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນປະຫວັດສາດຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງລັດທົນອກຮົດ ແລະ ລັດທິສັນຕະບາບອາຮິກຕໄບ. ໃນຈຸດນັ້ນ ເນບູກາດເນັດຊາເປັນຕົວແທນຂອງມະນຸດຜູ້ທີ່ກັບໃຈຢ່າງສົມບູນແລ້ວ, ແລະ ໃນການເຮັດດັ່ງນັ້ນ ກໍເປັນຕົວແທນຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງເລີ່ມປົກຄອງໃນປີ 1798, ແລະ ມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດຸດດັງລູກແກະ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນທິສຸດມັນຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເວົ້າດັງມັງກອນ. ລາວເປັນຕົວແທນຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ ຊຶ່ງຈະປົກຄອງເປັນເວລາເຈັດສິບປີໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍະລັກ ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນ ເອຊາຍາ 23 ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ເໝືອນດັ່ງອານາຈັກຕາມຕົວອັກສອນຂອງລາວໄດ້ປົກຄອງເປັນເວລາເຈັດສິບປີຕາມຕົວອັກສອນ. ສັນຍະລັກນີ້ "ແນ່ນໜາຫາຊ່ອງໂຫວບໄດ້."

ເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນຕົວແທນຂອງສາຍເຊື້ອມີໂຍງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນລະຫວ່າງສາມອຳນາດທິຖືກແທນໄວ້ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 12 ແລະ 13. ໃນບົດເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກມັນຖືກລະບຸວ່າເປັນ ພະຍານາກ, ສັດຮ້າຍຈາກທະເລ ແລະ ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 16 ພວກມັນຖືກລະບຸວ່າເປັນສາມອຳນາດທຶນຳໂລກໄປສູ່ອາມາເກດດອນ. "ເຈັດກາລະ" ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ຜູກຮວບເອົາສັດຮ້າຍທັງສາມນັ້ນເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ເພາະວ່າ ບາບີໂລນຕາມຕົວອັກສອນ ເປັນພາບປະກອບຂອງ ບາບີໂລນຜ່າຍວິນຍານ, ແລະສາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສາຍດຽວກັນທຶນຳກົດຢູ່ໃນພຣະທຳດານເຮໂນນ ກໍຖືກຍົກຂຶ້ນມາດຳເນີນຕົວໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ, ເພາະວ່າພຣະທຳທັງສອງເລີ່ມເຕີມເຕັມຊຶ້ງກັນແລະກັນ.

ເນບູກາດເນັດຊາເປັນຕົວແທນຂອງປີ 1798 ໃນຖານະທີ່ເປັນສາຍເຊື້ອມທາງຄຳພະຍາກອນລະຫວ່າງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ, ແລະຜູ້ພະຍາກອນທຽມ. ປີ 1798 ແມ່ນ "ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ" ສຳລັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣດ. William Miller ໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ວາງໂຄງສ້າງຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງລາວໄວ້ເທິງການຮັບຮູ້ຂອງລາວວ່າ ມັງກອນແມ່ນລັດທິນອກສາສະໜາ ແລະ ສັດຮ້າຍແມ່ນຄາທອລິກ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ເຫັນວ່າ ສະຫະລັດອາເມຣິກາແມ່ນສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນທຽມ. ລາວສາມາດເຫັນປະຫວັດສາດກ່ອນ "ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ" ໃນປີ 1798, ແຕ່ອະນາຄົດກຍັງເປັນອະນາຄົດຢູ່ ໃນ "ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ" ໃນປີ 1989, ອຳນາດທັງສາມນັ້ນຈຶ່ງຈະຖືກຮັບຮູ້.

ການເປີດຜະນຶກແຫ່ງການຮັບຮູ້ທາງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບພະຍານາກ ແລະ ສັດຮ້າຍໃນປີ 1798 ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳອູໂລໃນບົດທິຈິດ, ແບດ ແລະ ເກ້. ການເປີດຜະນຶກແຫ່ງການຮັບຮູ້ທາງຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບພະຍານາກ, ສັດຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນບອມໃນປີ 1989 ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳຮົດເດເຄນໃນບົດທິສິບ, ສິບເອັດ ແລະ ສິບສອງ. ເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດທີ່ມາເຖິງໃນປີ 1798, ແລະ ລາວເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງເບນຊັດຊາ ຜູ້ຊົງເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມທີ່ມາເຖິງໃນປີ 1989. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຄວາມຜັນຄົງທີ່ສອງຂອງເນບູກາດເນັດຊາໃນບົດທິສິ ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ.

"ເຈັດການເວລາ" ຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ສືບສຸດລົງໃນ "ເວລາແຫ່ງອະວະສານ" ໃນປີ 1798 ພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນເຖິງການພິພາກສາທີ່ຈະມາເຖິງ. ໃນ "ຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງບັນດາວັນ," ລາວເປັນຜູ້ຊາຍທີ່ໄດ້ກັບໃຈແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງເຂົ້າອັນສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຜ່າຍສາທາລະນະລັດ ເມື່ອມັນຍັງຄ້າຍລູກແກະ. ໃນຂະນະດຽວກັນ ລາວຍັງເປັນຕົວແທນຂອງເຂົ້າຂອງສັດປ່າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຜ່າຍໂປຣເຕສຕັງແບບຟິລາເດນເຟຍ.

ໃນຖານະກະສັດອົງທຳອິດຂອງບາບໂລນ ລາວເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງເບນຊັດຊາ ກະສັດອົງສຸດທ້າຍຂອງບາບໂລນ. ການພິພາກສາຂອງລາວຖືກສະແດງເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍການພິພາກສາຂອງນິມໂຣດ, ແລະໃນທາງກັບກັນກໍເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງການພິພາກສາເບນຊັດຊາ. ການພິພາກສາຂອງລາວເປັນຕົວແທນຂອງການເປີດສາກຂອງການພິພາກສາໄຕ່ສວນ ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ກະສັດເນບູກາດເນັດຊາ ຖືກສົ່ງພຣະລາຊສານເຖິງບັນດາຊົນຊາດ ປະຊາຊົນ ແລະພາສາທັງຫລາຍ ຜູ້ອາໄສຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນວ່າ: ຂໍສັນຕິສຸກຈົງທະວີຂຶ້ນແກ່ພວກທ່ານທັງຫລາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າເປັນການສົມຄວນ ທີ່ຈະປະກາດເຖິງໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັດສະຈັນ ທີ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ສ້າງສຸດໄດ້ຊົງກະທຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ໝາຍສຳຄັນຂອງພຣະອົງໃຫຍ່ຫລວງພຽງໃດ! ແລະການອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງຊ່າງຊົງອຳນາດພຽງໃດ! ອານາຈັກຂອງພຣະອົງເປັນອານາຈັກນິລັນດອນ ແລະສິດອຳນາດບົກຄອງຂອງພຣະອົງດຳລົງຢູ່ຈາກຊົວອາຍຸຫນຶ່ງໄປສູ່ອີກຊົວອາຍຸຫນຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າ ເນບູກາດເນັດຊາ ຢູ່ຢ່າງສະຫງົບໃນວັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງໃນພຣະລາຊວັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມຜັນຫນັງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານກົວ ແລະຄວາມຄົດທັງຫລາຍເທິງຫນ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ກັບນິມິດໃນສະຫມອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າວຸ່ນວາຍ. ດານເືອນ 4:1-5.

ຄວາມຜົນນັ້ນເຮັດໃຫ້ເນບູກາດເນັດຊາຢ້ານກົວ,
ແລະສັນຍະລັກໃນຄວາມຜົນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ,
ຊຶ່ງບັນຊາມະນຸດທັງຫຼາຍໃຫ້“ຢ້ານຢາພຣະເຈົ້າ.”

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອົງອົງໜຶ່ງ ບິນຢູ່ກາງທ້ອງຟ້າ ມີຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດ
ເພື່ອປະກາດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະແກ່ທຸກຊາດ ທຸກຕະກູນ ທຸກພາສາ
ແລະທຸກຊົນເຜົ່າ ໂດຍກ່າວດ້ວຍສຽງດັງວ່າ ຈົ່ງຢາກເກງພຣະເຈົ້າ ແລະຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງ;
ເພາະວ່າເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງມາເຖິງແລ້ວ;
ແລະຈົນມັດສະການພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງຟ້າສະຫວັນ ແຜ່ນດິນໂລກ ທະເລ ແລະບັນ້ຳພຸດທັງຫຼາຍ. ພຣະນິມິດ
14:6, 7.

ຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດເປັນຂ່າວສານສາມຂັ້ນຕອນ; ຂັ້ນຕອນທຳອິດ
ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໂດຍທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແມ່ນການຢາກເກງພຣະເຈົ້າ; ຂັ້ນຕອນທີສອງ
ແມ່ນການຖວາຍພຣະສິດແດ່ພຣະອົງ; ແລະຂັ້ນຕອນທີສາມ
ຖືກແທນໂດຍໂມງເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະອົງ. “ພຣະສິດ” ເປັນຕົວແທນຂອງລັກສະນະນັ້ນສັຍ, ແລະ
“ລົງໄປ” ຄືທິສອງໃນເລື່ອງການກະບົດຂອງ Nimrod
ແມ່ນຈຸດທີ່ລັກສະນະນັ້ນສັຍຂອງເມືອງແລະຫໍຄອຍໄດ້ຖືກສືບສວນພິຈາລະນາ.
ນັ້ນແມ່ນການພິພາກສາແບບສືບສວນ. ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກແລະລັດ
ແມ່ນຮູບຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະຂັ້ນຕອນທີສອງຂອງ Nimrod ຄືການສະແດງອອກຮູບຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນ;
ແຕ່ຂັ້ນຕອນທີສອງຂອງຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດ
ກ່ອນໃຫ້ເກີດການຖວາຍພຣະສິດແກ່ລັກສະນະນັ້ນສັຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ແມ່ນຂອງ Nimrod.

ຄວາມຢ້ານກົວຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການທົດສອບຄົງທຳອິດ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ການເລືອກຂອງດານເືອນທີ່ຈະບໍ່ກິນອາຫານຂອງບາບໂລນກເປັນສັນຍາລັກນັ້ນເຊັ່ນກັນ,
ເພາະດານເືອນຢ້ານເກງພຣະເຈົ້າ. ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ມາຮອດໃນປະຫວັດສາດໃນປີ 1798,
ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນໄດ້ຮັບອຳນາດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840.
ຄວາມຜົນຂອງເນບູກາດເນັດຊາຊື່ອກການມາຮອດຂອງຂ່າວສານອົງທຳອິດໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ ໃນປີ
1798.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄວາມຜົນໜຶ່ງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານກົວ, ແລະຄວາມຄິດທັງຫຼາຍເມື່ອຢູ່ເທິງທຶນອນ
ກັບນິມິດແຫ່ງສິນສະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ລົບກວນຂ້າພະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງອອກພະບັນຊາໃຫ້ນຳບັນດານັກບັນຍາທັງໝົດແຫ່ງບາບໂລນກເຂົ້າມາເຝົ້າຕຳໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ
ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາແຈ້ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຄຳແປຂອງຄວາມຜົນນັ້ນ. ແລ້ວພວກນັກມາຍາກິນ,
ນັກໂຫລາສາດ, ຊາວຄານເດຍ, ແລະພວກໝູ່ ກໍໄດ້ເຂົ້າມາ;
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກຄວາມຜົນນັ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ;
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ອາດແຈ້ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຄຳແປຂອງມັນໄດ້. ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ
ດານເືອນໄດ້ເຂົ້າມາເຝົ້າຕຳໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າ ເບນເທຊັດຊາ, ຕາມຊື່ແຫ່ງພະຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະໃນຜູ້ນັ້ນມີວິນຍານແຫ່ງບັນດາພະອັນບໍລິສຸດ; ແລະຕໍ່ໜ້າຜູ້ນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລົ່າຄວາມຜົນນັ້ນ
ໂດຍກ່າວວ່າ, ໂອ ເບນເທຊັດຊາ, ຫົວໜ້າແຫ່ງພວກນັກມາຍາກິນ,
ເນື່ອງຈາກຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າວິນຍານແຫ່ງບັນດາພະອັນບໍລິສຸດຢູ່ໃນເຈົ້າ,
ແລະບໍ່ມີຄວາມລັບອັນໃດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າລຳບາກ,
ຈຶ່ງບອກນິມິດແຫ່ງຄວາມຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນນັ້ນແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຄຳແປຂອງມັນດ້ວຍ. ດານເືອນ
4:5–9.

ການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທຳອິດໃນເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄວາມຍຳນາຍກົວຂອງເບບູກາດເນັດຊາ,
ໝາຍເຖິງຈຸດເວລາທີ່ພຣະທຳດານເຮັດຈະຕ້ອງຖືກເປີດຜະນຶກ.

ແຕ່ເຈົ້າ, ໂອ ດານເຮັດ, ຈົ່ງບິດຖອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້, ແລະປະທັບຕາປົນນັ້ນ, ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ:
ຫຼາຍຄົນຈະແລ່ນໄປມາ, ແລະຄວາມຮູ້ຈະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ. ... ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າ,
ດານເຮັດ: ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນຖືກບິດໄວ້ ແລະປະທັບຕາໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ.
ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລໍສັດ, ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ, ແລະຖືກທົດລອງ;
ແຕ່ຄົນອະທຳຈະກະທຳຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ: ແລະບໍ່ມີຄົນອະທຳຄົນໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຄົນມີປັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ.
ດານເຮັດ 12:4, 9, 10.

ເມື່ອພຣະທຳດານເຮັດຖືກເປີດຜະນຶກໃນ “ເວລາແຫ່ງອອດສານ”,
ມະນຸດທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກເອົາໃຫ້ມາສືບສວນການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້
ແລະການເອົານັ້ນໃນທັງສອງດ້ານໃຫ້ເກີດຜູ້ມະນັດສະການສອງຈຳພວກ. ຈຳພວກໜຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ
ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງສາມາດເຂົ້າໃຈ. ນັກບັນຍາຊົນແຫ່ງບາບີລນ, ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາວ່າເປັນ
“ພວກນັກມົນຄາຖາ, ພວກນັກໂຫລາສາດ, ພວກຄັນດີ, ແລະພວກຜູ້ທຳນາຍ” ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ,
ແຕ່ດານເຮັດເຂົ້າໃຈ. “ນັກບັນຍາຊົນ” ຂອງບາບີລນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄົນອະທຳ. ດານເຮັດເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ມີປັນຍາ.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປໃນດານເຮັດບົດທີສີ່ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ ຍ່ອມຂາດຫຼັກການ;
ແຮງຈູງໃຈຂອງເຂົາມີແມ່ນມືລັກສະນະທີ່ຈະນຳພາເຂົາໃຫ້ເລືອກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນທຸກສະພາບການ.
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຮູ້ສຶກຢູ່ສະເໝີວ່າ ຕົນຢູ່ພາຍໃຕ້ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະນາຍຈ້າງຂອງຕົນ.
ພຣະອົງຜູ້ໄດ້ທອດພຣະເນດເບຶ້ງງານລ້ຽງອັນລ່ວງເກີນສິ່ງສັກສິດຂອງເບນຊາຊາ
ຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ໃນທຸກສະຖາບັນຂອງພວກເຮົາ, ໃນຫ້ອງບັນຊີຂອງພໍ່ຄ້າ, ໃນໂຮງງານສ່ວນຕົວ;
ແລະພຣະຫັດທິບໍ່ມີເລືອດນັ້ນ ກຳກ່າລ້ຽງບັນທຶກຄວາມລະເລີຍຂອງທ່ານຢ່າງແນ່ນອນ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ບັນທຶກຄຳພິພາກສາອັນນຳສະພາບຂອງກະສັດຜູ້ຫມັ້ນປະໝາດນັ້ນ.
ຄຳກ່າວໂທດຂອງເບນຊາຊາໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳແຫ່ງໄພວ່າ, ‘ທ່ານໄດ້ຖືກຊົງໃນຄັນຊົງ
ແລະຖືກພົບວ່າຂາດ’; ແລະຖ້າທ່ານບໍ່ປະຕິບັດພັນທະທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ຂອງທ່ານໃຫ້ສຳເລັດ
ຄຳກ່າວໂທດຂອງທ່ານກໍຈະເປັນເຊັ່ນດຽວກັນ.” Messages to Young People, 229.